Այլ և Հոգւոյն իւր էակցին
Փառք և պատիւ ի մէնջ տացին,
Երրորդութեանն միակին
Հայր և Որդի և Սուրբ Հոգին,
Որ ետ ինձ կար տըկար անձին
Եւ զեչն ու զնուն Հասոյց ի մին,
Բաժեալ զգանձերս որ ի միջին,
Եչն առաջին և նուն յետին։

458—460. Եթէ այստեղ մի այլ փոխաբերական իմաստ չը կայ՝ օր. հեղինակի անուան վերաբերմամբ, թերևս «Յիշատակարանի» տողերի քանակութիւնն է ակնարկում Խլաթեցին Ե (5) և Ն (400) թուանիշ տառերով: Նման թուարկութիւն առաջ է բերում մեր հեղինակը իւր մի այլ գրուածքում՝ Սաղմոսի կանոնագլուխների, գուըղաների և տուների թիւը որոշելու առթիւ.

«Զիս ի չէչէ» հիմնարկեցին,
«Տարեալ ի հնձ» —արրէցին,
«Ութ խորանաւ զարդարեցին,
«Վաթսուն և չորս դուռն բարին....»։

(Տես Հ. Տաշեանի «Ցուցակը», էջ 644.)։